

Lekcja 8

24 listopada

Jedność w wierze

Tekst biblijny: Hbr 9,11-12.

Cel lekcji:

Poznanie: Przejrzenie wkładu głównych adwentystycznych prawd wiary w adwentystyczną tożsamość i jedność w Chrystusie.

Odczucie: Docenienie jednoczącego charakteru biblijnej prawdy.

Działanie: Pozwolenie Duchowi Świętemu, na wprowadzenie w prawdę tak, by oddziaływała na codzienne życie.

Plan nauczania

I. Poznanie: Tożsamość, prawda i jedność.

- A. Jak istotne elementy ewangelii wzbogacają koncepcję jedności Kościoła?
- B. Jakie zasady wiary są podstawowe dla adwentystów dnia siódmego? Dlaczego przyjąłeś te zasady wiary?
- C. Rozważ najważniejsze zasady wiary adwentyzmu. Jak mogą one wpływać na jedność Kościoła?

II. Odczucie: Korzyści wspólnego przesłania.

- A. Dlaczego Bóg objawił w *Piśmie Świętym* szczegółowe informacje nie tylko o Nim samym, ale także o szeregu ważnych zagadnień?
- B. Jaką wartość ma istnienie grupy ludzi zgodnych co do ważnych biblijnych zasad wiary?

III. Działanie: Przyjęcie prawdy.

- A. Dlaczego ważne jest, by prawda została przyjęta w pełni?
- B. Jak możemy przyjąć prawdę w takim stopniu, by oddziaływała na nasz sposób życia?
- C. Jakie kroki musisz podjąć, by takie przyjęcie prawdy stało się realne w twoim życiu?

Podsumowanie: Adwentyści dnia siódmego jako chrześcijanie uznają centralną rolę śmierci i zmartwychwstania Chrystusa w kwestiach zbawienia i chrześcijańskiej jedności. Rozumieją także, iż Bóg objawił w *Piśmie Świętym* informacje ważne dla określenia naszych relacji z Bogiem i ludźmi. Te nauki definiują naszą tożsamość i misję.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: Dz 4,10-12.

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Chrześcijańskie zasady wiary nie są arbitralnie narzuconymi wierzeniami, którym chrześcijanin musi się bezwzględnie podporządkować. Są one raczej wskazówkami, jak żyć w więzi z Bogiem i ludźmi. Tak więc nasze wierzenia kształtują naszą jedność w wierze.

Tylko dla nauczyciela: *Pismo Święte* nie zrównuje jedności z jednakowością. Sugeruje jednak, że chrześcijanie powinni zachowywać pewne wspólne zasadnicze wierzenia i wskazuje, że jedność, która rozwija się między nami, jest ważnym przesłaniem dla świata. Wstępna dyskusja ma na celu pomóc uczestnikom lekcji zrozumieć, że czasami grupa może dokonać więcej razem niż poszczególni jej członkowie osobno.

Wstępna dyskusja: Podczas zawodów sportowych angażuje się czasem publiczność w celu stworzenia efektów, jakich nie sposób uzyskać w pojedynkę. Na przykład, podczas otwarcia igrzysk olimpijskich w 2010 roku w Vancouver na środku stadionu zapalono pojedyncze światło, wokół którego zapalały się następne, tak iż fala światła dotarła do samych brzegów stadionu. Następnie widzowie na trybunach włączali swoje lampki rząd po rzędzie, tworząc rosnący krąg światła. Podczas innych zawodów sportowych widzowie otrzymali duże kwadratowe kawałki papieru w różnych kolorach. Pouczono ich, by w odpowiednim momencie, na dany sygnał podnieśli te kawałki papieru nad głowy. W ten sposób utworzyli na trybunach symbol, który ujrzały miliony widzów przed telewizorami na całym świecie.

Działając razem widzowie dokonali czegoś, czego nie mogłaby dokonać pojedyncza osoba. Bóg powołał Kościół do współdziałania, aby wysłać przesłanie mocniejsze niż suma indywidualnych przesłań wszystkich chrześcijan. Kiedy jednoczymy się w prawdzie, która jest w Jezusie i skupiamy się na misji Kościoła, okazujemy światu w znaczący sposób przekształcającą moc ewangelii.

Pytania do dyskusji: Czy kiedykolwiek współpracowałeś z innymi osobami w celu osiągnięcia czegoś, czego nie mogłeś dokonać samodzielnie? Co osiągnęliście? Jak się czuliście współpracując z zespołem? Jakie postawy były kluczem do wykonania zadania?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: W tej części spróbujemy połączyć zasady wiary i to, co z nich wynika dla jedności w Kościele badając to, jak zasady wiary wpływają na więzi i tożsamość.

Komentarz biblijny

I. Jedność i ewangelia (przeczytaj Dz 4,8-12).

Główne zasady chrześcijaństwa dotyczą Jezusa. Jego inkarnacja, życie, śmierć, zmartwychwstanie i służba w niebiańskiej świątyni świadczą o Bożym pragnieniu więzi z Jego stworzeniem. Jezus stał się Pojedynawcą umożliwiającym tę więź, gdy umarł na krzyżu, by

pokonać skutki grzesznych wyborów ludzkości. Ale efekty Jego śmierci wykraczają poza kwestię pojednania ludzi z Bogiem. Kiedy jednoczymy się z Chrystusem przez chrzest, jednoczymy się także ze sobą nawzajem. Tak więc Paweł mógł stwierdzić, że śmierć Jezusa zburzyła także bariery między ludźmi (Ef 2,14). Ponadto gdy doświadczamy pojednania z Bogiem, zostajemy powołani do pojednania między sobą nawzajem. Jedność Kościoła jest możliwa jedynie dzięki ofiarnej śmierci Jezusa.

Do rozważenia: W jaki sposób śmierć Jezusa przełamała bariery między ludźmi? Jak zjednoczenie w Chrystusie wpływa na twoje więzi z innymi członkami Kościoła?

II. Jedność i prawda (przeczytaj Mt 25,1-13).

Pismo Święte wzywa Kościół do jedności, a jednocześnie mocnego trzymania się prawdy. To rodzi dylemat. Prawda jest z natury ekskluzywna. Dążenie do prawdy oznacza odrzucenie kłamstwa i wiąże się z pojęciem czystości. Tak więc prawda może być postrzegana jako selektywna i ekskluzywna. Z drugiej strony, jedność jest z natury inkluzywna. Tak więc w dyskusjach o jedności często podkreśla się jedność kosztem prawdy albo prawdę kosztem jedności. Jak możemy rozwiązać to napięcie i dążyć jednocześnie do prawdy i jedności? Częścią rozwiązania tego problemu jest zbadanie tego, co *Biblia* mówi o prawdzie.

Nowy Testament dostarcza ważnych informacji zarówno o naturze jak i roli prawdy. Identyfikuje Jezusa jako prawdę, jak zauważyliśmy wcześniej (J 14,6; 18,32-37), ale także nazywa prawdą Słowo Boże (J 17,17), prawo Boże (Rz 2,20), ewangelię (Ef 1,13), naukę apostołską (2 Tes 2,13-15) i zdrową naukę (2 Tm 4,2-4). Jednak prawda to nie tylko coś, z czym się intelektualnie zgadzamy. Musi zostać przyjęta wewnętrznie, aby prowadziła do zmiany naszego postępowania. Na nic zda się wiedza o rychłym powtórnym przyjściu Jezusa, jeśli nie zmienia sposobu naszego życia ani nie sprawia, że przygotowujemy się na Jego przyjście. Podobnie Jan sugeruje, że jeśli nasze życie nie promieniuje miłością do bliźnich, to wykazujemy, iż nie znamy prawdy (1 J 2—3). Jeśli prawda pozostaje na zewnątrz i jest przyjęta jedynie umysłowo, to zawsze będą występować tarcia między prawdą a jednością. Ale jeśli w mocy Ducha Świętego prawda jest przyjęta wewnętrznie, to wpływa na nasze więzi z Bogiem i bliźnimi oraz umożliwia Kościołowi osiągnięcie jedności.

Do rozważenia: Jak przypowieść o dziesięciu pannach ilustruje potrzebę wewnętrznego przyjęcia prawdy? W jaki sposób można przyjąć prawdę wewnętrznie? Dlaczego łatwiej jest pozostawić prawdę na zewnątrz? W jaki sposób nauki studiowane w lekcji tego tygodnia wpływają na twoje więzi z Bogiem i bliźnimi?

III. Jedność i adwentystyczne zasady wiary (przeczytaj Wj 20,8-11; 1 Kor 15,51-54).

Prawda wpływa na jedność nie tylko przez wewnętrzną przemianę. Tworzy także wspólną tożsamość i świadectwo. Nasza tożsamość jest przede wszystkim i w głównej mierze w Chrystusie i tym wszystkim, czego On dla nas dokonał, ale mamy także wspólne fundamentalne zasady wiary, które, jak wierzyli pionierzy naszego Kościoła, zostały im objawione w *Piśmie Świętym* dzięki kierownictwu Ducha Świętego. Są to wierzenia, które mają potencjał jednoczący nas w naszym zrozumieniu Boga i samych siebie. Na przykład, uznając szabat, siódmy dzień tygodnia, jednoczymy się w przekonaniu, że Bóg panuje nad wszechświatem i czasem. Pamiętamy, że jesteśmy tylko stworzeniami zależnymi od Niego. Ponieważ szabat jest także upamiętnieniem odkupienia, jednoczymy się także w uznaniu

i pamiętaniu, że zbawienie nie jest naszym dokonaniem, ale dokonaniem Chrystusa. Służba Chrystusa w niebiańskiej świątyni jednoczy nas w uznaniu naszej stałej potrzeby miłosierdzia i łaski Boga, a jednocześnie daje nam ufność, że możemy przyjść przed oblicze Boga. Nasze zrozumienie stanu umarłych jednoczy nas w uznaniu naszej śmiertelności i zależności od Boga w każdym tchnieniu życia, zaś nasze zrozumienie zmartwychwstania i powtórnego przyjścia Chrystusa jednoczy nas w nadziei, kiedy czekamy na wieczność z Bogiem miłości i łaski. Wszystkie razem te prawdy wiary nie tylko składają się na naszą tożsamość adwentystów dnia siódmego, ale także przypominają nam o naszej tożsamości grzeszników potrzebujących ratunku i nadziei w Chrystusie.

Do rozważenia: Dlaczego wspólna tożsamość jest ważna? Jak wpływa to na misję Kościoła? Jak tożsamość oparta na tych zasadach wiary zapobiega arogancji i ekskluzywizmowi w naszym gronie? W jaki jeszcze sposób zasady wiary studiowane w tym tygodniu jednoczą nas w zrozumieniu Boga i samych siebie?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Prawda i zasady wiary są często postrzegane jako abstrakcyjne założenia, co sprawia, że wszelka dyskusja o prawdzie i jedności wydaje się bardziej filozoficzna niż praktyczna. Ale zasady wiary nie są ani abstrakcyjne, ani arbitralne. Są zaprojektowane tak, by wpływać na nasze więzi z Bogiem i ludźmi. Podkreśl praktyczny charakter zasad wiary i tego, jak prawda mogła wyglądać w życiu chrześcijan.

Pytania do zastosowania

1. Jeśli naszym źródłem jedności jest nasze wspólne życie w Jezusie, dlaczego to, w co wierzymy, ma istotne znaczenie dla jedności, jaką przejawiamy wobec świata?
2. Co może oznaczać Chrystocentryczna jedność w kwestii sposobów traktowania tych, którzy nie zgadzają się z nami pod względem teologicznym?
3. Jak fakt, iż Jezus jest prawdą, wpływa na nasz sposób rozumienia prawdy i jedności?
4. Co oznacza życie zgodne z prawdą, która jest w Jezusie? Jak wpływa to na jedność? Wybierz jedną zasadę wiary i rozważ, na czym polega życie zgodnie z tą prawdą w Jezusie.
5. Która z zasad wiary adwentystów dnia siódmego najbardziej pomogła ci zjednoczyć się z innymi wierzącymi? W jaki sposób się to stało?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Wielu wierzących myśli o zasadach wiary jedynie studiując przed chrztem albo uczestnicząc w programie misyjnym zboru. Pomóż uczestnikom lekcji zrozumieć znaczenie starannego rozważania zasad wiary w kontekście życia prawdą, która jest w Jezusie, oraz wypełniania zlecenia demonstrowania jedności wobec świata.

Zadanie: Przynieś do klasy listę 28 fundamentalnych zasad wiary. Opracuj plan starannego przestudiowania poszczególnych zasad wiary, w tym zbadania, co każda z nich mówi o Bogu, jak może być stosowana w codziennym życiu i jak przyczynia się do jedności Kościoła.